

Nr 51.

Av herr **Kropp**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om begränsning eller avlösning av avstyckat områdes ansvar för inteckning i stamfastigheten m. m.*

På sätt departementschefen yttrar i kungl. propositionen till årets riksdag angående förslag till lag om begränsning eller avlösning av avstyckat områdes ansvar för inteckning i stamfastigheten m. m. har ej mer än en mening rätt angående önskvärdheten av att underlätta styckningslotters befriande från ansvar för inteckningar i deras stamfastigheter eller i allt fall ytterligare förbättra dylika lotters ställning med hänsyn till detta ansvar. Sannolikt är det därför med tillfredsställelse, som ifrågavarande proposition emottagits.

När emellertid, på sätt framgår av lagförslagets 1 §, lagförslaget avser huvudsakligast överlåtelser för tillgodoseende av bostads- eller egnahemsändamål eller försäljning av utarrenderad jord till arrendatorn, så kan det ifrågasättas, om ej gränserna för lagförslagets omfattning uppdragits väl snäva. Jag tillåter mig såsom exempel härpå anföra följande.

Åstorps municipalsamhälle äger inom samhället en fastighet, som är gravationsfri. Över tre inom nämnda fastighet belägna kvarter, för vilka tomtindelning är fastställd, går en samfällad väg, till vilken samhället jämväl förvärvat äganderätten med tillämpning av lagen om förvaltning av bysamfälligheter m. m. den 13 juli 1921. Förvärvet av vägen har skett genom gåva, ej genom köp eller expropriation. Delägare i nämnda väg voro omkring tvåhundrafemtio (250) fastigheter. Om sammanläggning av områden, som utgöra tomter, genom vilka vägen går, begäres och bifalles, komma de nybildade tomterna jämlikt 3 kap. 4 § fastighetslagen beträffande inteckningsförhållandena i sämre ställning än de olika områdena före sammanläggningen. Något ägoutbyte kan i nu ifrågavarande fall ej äga rum. — För municipalsamhället är det en angelägenhet av synnerligen stor betydelse att kunna för bostads- och andra ändamål få försälja tomter uti ifrågakomma kvarter. Samhället har emellertid — liksom också en mångfald spekulanter, då de blivit underkunniga om läget — dragit sig för att försälja av sagda tomter, väl vetande, att varje del av den gamla samfällda vägen, som ingår i tomten, också häftar för de tvåhundrafemtio stamfastigheternas inteckningar. För samhället skulle vid sådant förhållande intet

annat stå öppet' än att låta döda beträffande nämnda väg alla de tvåhundra-femtio stamfastigheternas inteckningar. Såsom en var helt visst väl förstår, är en dylik dödning förenad med många tusende kronors kostnad.

I anledning av vad jag sålunda anfört synes mig en ingalunda oberättigad anledning föreligga att vädja till statsmakterna att söka utfinna en' lösning ur svårigheterna. Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, huruvida och i vad mån jordområde, som tillkommit under förhållanden, som i motionen närmare angivits, eller under eljest därmed likartade förhållanden, må kunna vinna lättnad eller minskning i områdets inteckningsansvar; samt

att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 19 januari 1929.

Martin Kropp.